

له جواد نه د جواد دفاعیه

څو ورځې مخکې مې د ټول افغان د برښنا پانې پرمخ یو شمیر عکسونه ولیدل. داسې ښودل کیده چې په متحده ایالاتو کې افغان سفیر هسې په محفلي مزو چرچوکې ډوب او افغاني سفارت ېې د نڅا او مستیو په اوږو کینولی دی.

عکسونه مې د یوه خام لیکوال او ژورنالیست په توګه په څیر وکتل او یو له بل او لیکل شوو پایلېکونو سره مې په پرتله کړل. ما د یوه لیدونکي په توګه په خپرو شوو عکسونو کې داسې څه و نه لیدل چې هغه دې په لویديځ هغه هم په دیپلوماتیکو کړیو کې د ځانګړو داسې ناوړه کړو وړو څه وښيي چې ددې اړتیا رامنځ ته کړي چې رسوایی ټولې نړۍ ته ورسول شي. د موسیقي، نڅا او د بهرنیو میلمنو له پاره د شرابو شته والی هغه هم په یوه دیپلوماتیکه ناسته کې ښایي زموږ د عامو خلکو له پاره د پوښتنې وړ وي خو په بهر او د دیپلوماسۍ په اډانه کې دغه څه کوم نوي څه نه دي. نه د سفیر په لاس کې جام شته نه د هغه د میرمنې یا نورو افغانانو په لاس کې. آن د عراق سفیر هم تش لاس ولاړ دی. یو ځوان هلک له یوې ځوانې جلی سره په معمولو اروپایي جاموکې د نورو په منځ کې نڅا ته ورته څه ډیر عادي حرکتونه کوي. په یوه بل عکس کې یوه افغاني خور چې لیکل شوي د سفیر میرمن ده په داسې حال کې ښکاري چې معمولي اروپایي جامې ېې په تن دي. د دغه عکس په شاوخوا کې نه کومه ونه، نه کوم شینیلې، نه د کوم کور یا مانۍ دیوال یا دروازه شته او نه کوم بل انسان لیدل کېږي. ښایي زوی ېې، ښایي لور ېې، ښایي خپل خاوند ېې، ښایي کوم بل چا دهغې دا عکس اخیستی وي، او داهم کیدای شي چې خپله ېې کمره ځانته د یوه شخصي عکس اخیستلو له پاره چمتو کړي وي. دا عکس کوم د شرم یا ننگ څه ښيي؟ چا دا عکس د کومو غرضونو له پاره تر رسنیو را ورساوه؟ د دغې میرمنې په عکس کې کوم ځانګړي څه و چې دومره ډنډوري ورپسې جوړې شوي. یواځې همدا چې چادري او ايراني ډوله پرونی ېې په سر او غاړه نه و را تاوکړی او افغاني هغه دودیزه جامه ېې نه درلوده چې افغاني میرمنې هم هر وخت او په هر ځای کې هغه نه اغوندي او نه یې اغوستلی شي؟ او که کوم بل څه؟

زما له نظره دا خبره هم ډیره مهمه نه ده چې دا عکسونه د سړ کال وو او که د تیر کال د خپلواکۍ د نویمې کلیزې په ویاړ په سفارت کې د جوړې شوي میلمستیا. که رښتیا ووايو د سفارتونو میلمانه کارګران، بزګران، کسبګر، ملایان یا طالبان نه وي، ډیره برخه دیپلوماتان او دهغو کورنۍ وي دا یو منل شوی نړیوال دود دی. د هرې میلمستیا په پای کې هم رسنۍ عکسونه اخلي او هم د دیپلوماتانو کورنۍ او راغلي میلمانه. که په عکسونو کې سفیر او د هغه میرمن له کوم بهرني دیپلومات سره لیدل کېږي نو هغه دیپلومات هم له ځانه سره خپله میرمن په څنګ کې لري دا څه داسې بدعت دی چې دبښلو وړ نشي ګرځیدلی.

سفیر څوک دی، څه کوي، دده په کړو وړو کې دده کورنۍ کوم ځای لري، د افغاني جهاني اعتبار او ملي درنښت ساتنه کولی شي که نه، د خپلو خلکو او وطن استازی دی که د پردو هرڅه پالي، افغاني تابعیت لري که ېې نه لري... دا ټولې هغه پوښتنې دي چې که مور یوه خپله ملي خپلواکه واکمني درلودله نو تر هر چا د مخه باید د بهرنیو چارو وزارت او خپله دولتي واکمنۍ دغه څه څیرلي وای. په روانو حالاتو کې څوک باور کولی شي چې زموږ یې شمیره لوی واکمن دي رښتیني افغاني تابعیت ولري، او د دوی کورنۍ دې په هیواد کې د ننه او بهر د ساز او آواز، نڅاوو او تودو میلو په لور په اروپایي جاموکې نه وي ورغلي. که هره ورځ د هرې کورنۍ محفلي عکسونه رسنیو ته ورکړو او د خپل تنګ کنګل شوی فکري ذهنیت په تله ېې وتلو نو داسې یوه ناولې جګړه به مو پیل کړي وي چې کورنۍ نه بلکې د افغاني ملي اخلاقي شخصیت لمن به مو څیرلي وي.

یو وخت ما د شوروي واکمنۍ په زمانه کې د واکمن ګوند د مرکزي ارګان د لیکني په ډله کې کار کاوه. هغه وخت له نوي ډهلي څخه ورځپانې ته یو عکس د وخت د مرکزي کمیټې له لارې راغی. په نوموړي عکس کې یوه تنګی افغانه جلی په ښکلو افغاني جامو کې چې ډیرې کوچیانې جامې وي د متحده ایالاتو د وخت د جمهور رئیس رونالد ریګن په غیږ کې ښکاريده. ډیرو غوښتل چې دغه عکس د یوې تبلیغاتي وسیلې په توګه چاپ کړي ځکه ناهید د صبغت الله مجددي لور ګنل کیده او هغه د روانې واکمنۍ دښمن و. دغه عکس یو مونتاژ شوی عکس، په یاد مې دي چې ما او لطیف پدram د دغه عکس له خپریدو سره مخالفت وښود او هغه مو نه یواځې یو مونتاژ شوی شی وګاڼه بلکې خبره مو داوه چې دغه جلی په دغو جاموکې زموږ د افغانی کلتور، حیا، شرف او عزت یو نښه ده مور یواځې دغه جلی او دهغه پلار نه سپکوو بلکې د خپل افغاني اخلاقي شخصیت پر مخ هم یو تور داغ لګوو. دغه عکس په هغو ورځو کې خپور نشو څو موده وروسته د هغه کتاب په وروستي مخ چاپ شو چې عنوان ېې «منافق

د پاڼو شمیره: له ۱ تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ

در نقش مجاهد». دغه کتابگوټي ډير ژر آن په گوندي غرو کې دومره دکرکي او نفرت وړ شو چې چاپي نوم نه شو اخيستلی.

مور نه بايد هغو اورونو ته پکي ووهو چې بخري بي زموږ د خلکو د عزت او ورورۍ لمنې ته ورلوږي. سياست به د زور او تدبير په روانه دنيا کې د انساني اخلاقو سر خورلی وي خو په همدې لاره خپل هرڅه سيخول بني پایلي نه لري. جنگ په سفير دی څپيرې کورنۍ او پراخه خپل خپلوان خوري ځکه نه هغه سفير د بوټي له بيخه دی او نه د هغه ميرمن روان سپکاوی هغو ټولو ته سپکاوی دی. همدا ډول سفيرصاحب هم په خپله خپره شوي اعلاميه کې د ځان له پراخه ستاينو وروسته د خپلو کلماتو او جملاتو حساسيت ته پام نه ساتي او په يوه څپيره مليونونه مخونه وهي. د سفير سيوري بيا تر هغه نه زيات ويره وونکی دی.

د سفير د سيوري خبره وشوه. په نړۍ کې په مليارونو نومونه شته، دا څه معجزه ده چې په دې لويه دنيا کې يو سري له سيد جواد طيب نه دفاع کوي او هغه هم بي له هر ډول مختاري او وروستاري تک او تنها جواد دی. جواد صاحب وايي له سيد طيب جواد سره مي «نه کومه شخصي ملگرتيا شته، نه مي همکار دی او نه مي خپلوان!!» بناغلي دويم جواد بنايي رښتيا ووايي خو زه په دې پوه نه شوم چې دا دوه دندايي نښي دده د خبرې په پای کې څه معنی لري، که ځان يا بل چاته خطاب وي خو يوه ندایه بس وه او که دا د تمسخر نښه وگڼل شي نو بيا دا هونښار جواد خو به خپل ځان نه مسخره کوي؟ او له دې توکي چې تير شو دويم جواد د سفارت ميلمستيا ته چا، څنگه، د کومې پيژند گلوی له مخې ور غوښتی و او څنگه سفير او د سفير کورنۍ ته دومره منلی ميلمه و چې د هغې شپې تر وروستيو شيبو له سفير او د سفير له کورنۍ سره مل و او په خپله ليکنه کې به دده په وينا ټول حقيقتونه تر پایه په خپلو سترگو ليدلي دي. همدغه څه خپله نه بنيي چې دويم جواد نشته او که شته په خپلو دروغو کې را بنکيل دی.

هرڅه چې وي هغه به وي خو د پام وړ خبره داده چې د هيواد په روانو درندو، خونړيو ويروونکو حالاتو کې چې وطن د خپل ژوند او مرگ له پوښتنې سره مخ دی ولې يو جواد او بل جواد خپلو کلمو، استعارو، کنايو، تورو، تهمتو او عنوان ايښودلو ته پام نه ساتي. هغې يا دغې رسنۍ يا کوم قلمي همکار به تير وتنه وکړه د هغو ځواب د هر جواد حق دی، خو داسې څه ويل چې په يوه څپيره د يوه اولس مخ ته گوزار ورکوي خواشينوونکی دی.

ځان برحق گڼل نور د انگریز مزدوران شميرل، د پخواني پادشاه له دورې يادونه خو هغه ته د ملت د بابا د ورکړل شوي لقب په وړاندې درې ندایه نښي ايښودل چې د تمسخر او توهين نښي دي رښتيا هم د يوه پښتانه جواد ليکنه ده؟ واقعيت خو دادی چې ډير پښتانه په خپله هم پوهيږي چې د بابای ملت لقب ورکول يوه د ورځې بازار تيزي وه خو اوس هغه که بابای ملت و که نه و له دې دنيا څخه تللی دی، سپکول او ملنډې پرې وهل زموږ د وطن د هيڅ اولس له بچو سره په تيره بيا له يوه پښتانه سره نه بنيي. زه نه غواړم ترڅي او د خلکو خبره لکي لرونکي کلمې او اشارې چې د دواړو جواديانو په خبرو کې راوړل شوي بيا را ژوندی کړم. هيله مي داده چې هيڅوک خپلې شخصي ناندری داسې چاغې نه کړي چې د خلکو او اولسونو په زخمونو مالگي ور ودروي. د ډيرو افغان وطنپال بچو ويره داده چې دغه ډول ناندری په خپله هم د افغاني روښانفکري طاقت د مصروف ساتلو، په خپلو کې د بي باوره کولو او پاشلوله بهر نه جوړه شوي لوبه نه وي. که لږ هونښاري او ملي اخلاقي مسؤليت راسره وي بايد دې لوبې ته د پای ټکی کيږدو.

پای

د پاڼو شميره: له ۲ تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خبر و لولئ

